

[Økonomiministeren.]

resultat ud af dette udvalgsarbejde, må der fra alle sider være tillid til, at det bliver en saglig undersøgelse, og jeg kan da ikke på forhånd her sige, at jeg har tillid til, at venstre og de konservative virkelig er sagligt indstillet over for dette problem. Der har i den senere tid været et utal af ledende artikler, i hvert fald i venstrepressen, om dette inflationsspørgsmål, og de har alle sammen kørt på, at den automatiske lønregulering var det store onde.

Til det ærede medlem hr. Rimstad vil jeg kun sige én ting, og den vedrører refusionsordningerne. Jeg er enig i, at der her er et væsentligt problem, og det er da også taget op i investeringsudvalget, som vil arbejde med det og til sin tid komme med et forslag, som måske kan hjælpe lidt på dette punkt.

Ordføreren for forslagsstillerne (Henry Christensen): Det er mange ting, den højtærede økonomiminister har bragt ind i debatten om et forslag, der går ud på at sikre folketinget oplysning og viden på et bestemt område. Jeg skal ikke gå ind på alle de områder, økonomiministeren her behandlede, men ministeren må ikke tage det som udtryk for, at den, der tier, samtykker — i dette tilfælde altså i ministerens meninger.

Der er dog et par ting, jeg nødvendigvis må gøre nogle bemærkninger til. Den ene er, at ministeren nu igen ligesom i første omgang drager sammenligninger mellem prisudvikling og lønudvikling i Danmark og i Vesttyskland og som en slags bevisførelse siger, at i Vesttyskland er lønningerne steget stærkere end i Danmark — så det kan altså ikke være så slemt her i landet.

Jeg vil gerne sige til økonomiministeren, at jeg og mit parti ønsker højere reallønninger, og jeg tror ingen i det høje ting har ønske om andet, end at lønningerne kan stige så højt, som produktiviteten og produktionen giver grundlag for. Men det problem, vi har rejst, er, hvilken interesse vi har i fiktive lønstigninger, som der ikke er nogen reel købekraft bag ved. Når Vesttyskland har haft en udvikling med stærkere lønstigninger og mindre prisstigninger, kan det måske skyldes, at man dér i denne

periode har haft en stærkere produktivitetsstigning end i Danmark.

Det er efter min mening en god ting, og jeg er tilhænger af, at vi kan nå noget i den retning. Det spørgsmål, vi må rejse, højtærede økonomiminister, er: hvem har interesse i en almindelig udvikling, hvor vi giver hinanden indkomststigninger, som er dækningsløse, og som vi skal tage fra hinanden igen? Det er hovedproblemet, og det er det, vi har bedt om en undersøgelse af.

Den højtærede minister beskæftigede sig også med problemet pristal, pristalsregulering og den automatiske regulering i det hele taget og sagde, at spørgsmålet var, hvad der var mest fordel ved: at have en sådan automatisk regulering eller ikke at have den. Især understregede ministeren, at man måtte ikke tro, at hvis vi ingen automatisk regulering havde, skulle der ikke ske regulering af lønningerne, så skulle der ikke ske lønstigninger. Det er der ingen af os der forestiller sig. Det er ganske klart, at der finder regulering af lønninger og indkomster sted her i landet og i andre lande; i alle lande finder der reguleringer sted; men spørgsmålet er, på hvilket grundlag reguleringerne skal finde sted. Skal man også i drøftelserne om reguleringerne lade indgå overvejelser af, om det, hvis vi f. eks. er stillet over for en prisstigning, der alene er en prisstigning på det, vi køber, og som gør Danmark fattigere, automatisk giver grundlag for, at vi kan bevilge en del af befolkningen større indkomster, uden at det giver inflation, og uden at det på anden vis skaber urimeligheder? Det er det problem, vi gerne vil have skal indgå i forhandlingerne, og det var det problem, som det tidligere medlem hr. Hans Rasmussen var inde på, da han på et vist tidspunkt udkastede den tanke, at det måske var fordelagtigere med en halvautomatisk regulering, og at man derfor — som i Sverige og Norge og andre steder — skulle tage ind i overvejelserne, om der er mulighed for at give indkomstreguleringer uden gennem højere priser og skatter at tage dem fra de pågældende grupper igen. Lønmodtagere, ja, alle har efter min mening en saglig interesse i, at dette kommer til at indgå i disse drøftelser.

Den højtærede økonomiminister vendte tilbage til et af sine yndlingstemaer: hvordan